

Portugalski pristup potpori usklađenosti s propisima o sigurnosti i zdravlju na radu: uloga inspektorata rada i službi za prevenciju

Sažetak

Autori: Liliana Cunha i Sarah Maggioli, Centar za psihologiju Sveučilišta u Portu (CPUP); Fakultet psihologije i obrazovnih znanosti Sveučilišta u Portu (FPCEUP), Portugal.

Sara Ramos, Centar za proučavanje socioekonomskih promjena i teritorija (DINÂMIA'CET); Sveučilišni institut u Lisabonu (ISCTE), Portugal.

Joana Guedes, Joana Duarte i João Santos Baptista, Laboratorij za prevenciju rizika na radu i rizika za okoliš (PROA) / Pridruženi laboratorij za energiju, transport i zrakoplovstvo (LAETA); Tehnički fakultet Sveučilišta u Portu (FEUP), Portugal.

Upravljanje projektom: Dietmar Elsler, Ioannis Anyfantis, Europska agencija za sigurnost i zdravlje na radu (EU-OSHA).

Ovaj sažetak naručila je Europska agencija za sigurnost i zdravlje na radu (EU-OSHA). Njegov sadržaj, uključujući sva iznesena mišljenja i zaključke, pripada isključivo autorima i ne odražava nužno stavove Europske agencije za sigurnost i zdravlje na radu.

Ni Europska agencija za sigurnost i zdravlje na radu ni osobe koje djeluju u njezino ime nisu odgovorne za način upotrebe navedenih informacija.

© Europska agencija za sigurnost i zdravlje na radu, 2026.

Umnožavanje je dopušteno pod uvjetom da se navede izvor.

Za svaku upotrebu ili umnožavanje fotografija ili drugog materijala koji nije zaštićen autorskim pravom Europske agencije za sigurnost i zdravlje na radu potrebno je zatražiti dopuštenje izravno od nositelja autorskih prava.

Na razini EU-a nema dovoljno informacija i znanja o ulozi inspektorata rada i službi za prevenciju u promicanju usklađivanja s propisima o sigurnosti i zdravlju na radu (EU-OSHA, 2021.). Stoga je Europska agencija za sigurnost i zdravlje na radu (EU-OSHA) odlučila da će u okviru projekta „Poboljšanje usklađenosti s propisima o sigurnosti i zdravlju na radu” provesti detaljne studije slučaja u Njemačkoj, Irskoj, Poljskoj, Portugalu i Norveškoj, a potom izraditi skupnu analizu nalaza tih studija. U ovom su izvješću predstavljeni rezultati studije provedene u Portugalu.

U Portugalu je kao polazište za analizu usklađenosti s propisima o sigurnosti i zdravlju na radu, posebno u pogledu praksi službi za inspekciju rada i prevenciju, poslužio rad Portugalskog tijela za radne uvjete (Autoridade para as Condições do Trabalho, ACT), središnjeg nacionalnog tijela nadležnog za to pitanje. ACT je javna i vladina agencija u okviru Ministarstva rada, solidarnosti i socijalne sigurnosti (Ministério do Trabalho, Solidariedade e Segurança Social, MTSSS), zadužena za nadzor aktivnosti inspekcije rada i promicanja sigurnosti i zdravlja na radu u kontinentalnom dijelu Portugala.

Što se tiče službi za prevenciju, usklađenost u području sigurnosti i zdravlja na radu u Portugalu obilježena je među ostalim velikim oslanjanjem na vanjske službe za prevenciju jer samo poduzeća s više od 400 radnika i pogoni u kojima najmanje 30 radnika obavlja visokorizične aktivnosti moraju imati unutarnju službu, a ta je vrsta poduzeća rijetka u portugalskom gospodarstvu. Prema podacima Ureda za strategiju i planiranje (Gabinete de Estratégia e Planeamento, GEP) MTSSS-a mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća (MSP-ovi)¹ činila su 99,6 % portugalskih poduzeća 2022. godine, pri čemu su 81 % njih bila mikropoduzeća, koja su zapošljavala 68,8 % radne snage (GEP, 2023.b). To jasno pokazuje zašto su unutarnje službe izuzetak u nacionalnom kontekstu. Osim toga, u Portugalu su slabo prisutni „predstavnici za zdravlje i sigurnost” (u 24 % anketiranih poduzeća, u usporedbi s prosjekom od 56 % u EU-27), „radnička vijeća” (4 %, u usporedbi s 24 % u EU-27) i „odbori za zdravlje i sigurnost” (13 %, u usporedbi s 22 % u EU-27) (EU-OSHA, 2022.).

Uzimajući u obzir i situaciju u Portugalu i ciljeve EU-OSHA-e, studija je bila usmjerena na karakterizaciju inicijativa i praksi u području sigurnosti i zdravlja na radu koje se primjenjuju u različitim kontekstima (npr. različitim sektorima i modalitetima službi za prevenciju), kako tradicionalnim tako i inovativnim. Istraživani su i izazovi s kojima se suočavaju različiti akteri u području sigurnosti i zdravlja na radu te su na temelju toga izneseni prijedlozi za propise, politike, prakse i istraživanja. Studija se sastojala od dviju faza: faze istraživanja literature i faze terenskog rada. Druga faza uključivala je ukupno 52 sudionika, od inspektorâ rada ACT-a do drugih relevantnih aktera u području sigurnosti i zdravlja na radu: 12 pojedinačnih razgovora (glavni inspektor rada, inspektori rada iz različitih lokalnih centara, stručnjaci za promicanje sigurnosti i zdravlja na radu u ACT-u, predsjednik Unije inspektorâ rada, predsjednik Portugalskog udruženja inspektorâ rada), dvije fokus-skupine sa sedam odnosno devet inspektora rada; dvije fokus-skupine s po šest stručnjaka za sigurnost i 12 pojedinačnih razgovora s akterima u području sigurnosti i zdravlja na radu, uključujući stručnjake za sigurnost, predstavnike Portugalskog društva za sigurnost i higijenu na radu, predstavnike Portugalskog udruženja sigurnosnih koordinatora i rukovoditelja, obiteljskog liječnika iz nacionalnog zdravstvenog sustava s iskustvom u prijavljivanju profesionalnih bolesti i pružanju skrbi radnicima u slučaju nedovoljno prijavljenih nesreća na radu te voditelja Nacionalnog udruženja radnika s invaliditetom i ozljedama povezanim s radom (Associação Nacional dos Deficientes Sinistrados no Trabalho, ANDST), udruženja koje osigurava potporu radnicima koji su pretrpjeli nesreće na radu i profesionalne bolesti.

Osim toga, na temelju unakrsne analize dviju faza studije izrađeno je sedam studija slučaja u kojima su detaljno opisane različite prakse inspekcija rada i službi za prevenciju.

Rezultati istraživanja: Inspektorat rada

Inspekcija rada u Portugalu temelji se na općem inspekcijskom modelu u kojem se inspektori osim sigurnosti i zdravlja na radu bave i radnim odnosima. U razdoblju od 2018. do 2024. broj inspektora rada u zemlji povećao se s 303 na 448. Prema podacima Odbora viših inspektora rada iz 2021.

¹ Mikropoduzeća < 10 radnika, mala poduzeća < 50 radnika, srednja poduzeća < 250 radnika, https://single-market-economy.ec.europa.eu/smes/sme-fundamentals/sme-definition_en

navedenima u barometru sigurnosti i zdravlja na radu (EU-OSHA, 2024.b), omjer inspektorâ u zemlji iznosi 10,5 na 100,000 radnika.

U portugalskoj strukturi poduzeća dominiraju MSP-ovi, do kojih je obično teže doprijeti kako bi se osigurala usklađenost s propisima o sigurnosti i zdravlju na radu ili su zanemareni zbog ograničenih javnih resursa (tj. ljudskih resursa za praćenje usklađenosti s propisima o sigurnosti i zdravlju na radu ili za razvoj dovoljne količine preventivnih mjera). Dok je uloga inspektora rada osigurati usklađenost sa zakonodavstvom, obveze poslodavaca malo se razlikuju s obzirom na veličinu poduzeća, osim u slučaju kršenja pravnog okvira (npr. pri izricanju novčanih kazni) kad se u obzir uzimaju veličina poduzeća i prihodi. Inspektori rada pažljivo odabiru svoj pristup pri inspekciji mikropoduzeća i malih poduzeća (tj. pristup je u većoj mjeri poučan, a manje represivan). Na primjer, u slučaju neusklađenosti odluka o izricanju novčane kazne ili pozivu na poduzimanje mjera i pripadajućem roku prepuštena je inspektorima.

Te odluke često donose skupine inspektorâ, a ne inspektori zasebno. Na primjer, inspekcije rada uvijek provode dva inspektora (ACT, 2019.), što je u Portugalu dugogodišnja praksa koju su sudionici u fazi terenskog rada u ovoj studiji opisali kao pozitivnu. Ta praksa ima nekoliko svrha: služi kao sigurnosna i zdravstvena mjera za inspektore rada jer pruža osjećaj zaštite u potencijalno nasilnim situacijama, ima funkciju pravne zaštite jer nalaz inspektora može potvrditi drugi inspektor u ulozi svjedoka, služi kao kompenzacija za eventualne nedostatke općeg pristupa inspekciji jer inspektor koji je specijaliziran za određeno područje može nadopuniti rad drugog inspektora, omogućuje osposobljavanje na radnom mjestu jer inspektori često imaju različito akademsko obrazovanje i razinu iskustva. Osim toga, ona pomaže u očuvanju anonimnosti podnositelja pritužbe tijekom reaktivnih inspekcija jer jedan inspektor može prikupljati dokaze povezane s pritužbom dok drugi prikuplja opće informacije, čime se prikriva stvarni razlog posjeta.

Inspektori rada često interveniraju u situacijama koje zahtijevaju suradnju s drugim institucijama i lokalnim tijelima. ACT surađuje s drugim državnim službama te javnim i privatnim institucijama koje mogu izravno ili neizravno utjecati na radne uvjete. Osim toga, decentralizirane službe surađuju i s lokalnim institucionalnim partnerima i lokalnim socijalnim partnerima (udruge poslodavaca i sektorski sindikati). Tom se praksom podupire usklađenost sa zakonodavstvom, pridonosi razvoju protokola djelovanja na temelju konkretnih situacija koji se mogu prilagoditi drugim scenarijima te se skraćuje vrijeme odgovora putem konsolidiranih protokola djelovanja i povijesti zajedničkih napora.

Kako bi se poboljšao rad inspektorata rada, razvijeni su novi alati s ciljem modernizacije i prilagodbe resursa inspektorâ rada. Potporu inspeksijskim aktivnostima pružaju među ostalim digitalni simulatori, chatbot i mobilna aplikacija ACT-a². Tehnologija u tim slučajevima olakšava inspekcije jer djeluje kao alat za promicanje dostojanstvenih radnih uvjeta, a inspektori rada mogu se usredotočiti na situacije koje zahtijevaju dublju i stručniju analizu.

Unatoč resursima koje osigurava ACT i iskustvu inspektorâ rada, još ima problema koje je potrebno sagledati. Inspektori rada s kojima su obavljani razgovori za potrebe ove studije često su spominjali fragmentirani pravni okvir u području sigurnosti i zdravlja na radu, koji je inspektorima teško u potpunosti usvojiti, posebno s obzirom na to da se inspeksijske aktivnosti provode prema općem modelu. Ispitanici su se slagali da su potrebna dodatna ulaganja u resurse povezane s promicanjem sigurnosti i zdravlja na radu, osobito u osposobljavanje inspektorâ rada i povećanje broja stručnjaka u ACT-u koji su posvećeni promicanju sigurnosti i zdravlja na radu.³ Inspektori su spominjali i potrebu da ih se redovito informira o pravnim izmjenama Zakona o radu (i spomenutog fragmentiranog zakonodavstva) i potrebu za osposobljavanjem za terenske inspekcije koje se temelji na praksi.

Naposljetku, raspravljalo se o važnosti integracije dvaju unutarnjih sustava kojima se trenutačno služe ACT – Nacionalni informacijski sustav za inspekcije aktivnosti (Sistema de Informação Nacional da Atividade Inspetiva, Sinai) i S360⁴ (platforma za upravljanje odnosima s klijentima za zahtjeve podnesene ACT-u) u jedinstveni sustav. Iako je ta integracija planirana, još uvijek nije provedena u

² Više informacija dostupno je na: <https://portal.act.gov.pt/>

³ Ti stručnjaci podižu svijest i pružaju tehničku podršku poslodavcima, radnicima i akademskoj zajednici u pogledu sigurnosti i zdravlja na radu, razvijaju instrumente potpore, materijale i tehničke vodiče, osiguravaju i certifikaciju subjekata za osposobljavanje u području sigurnosti i zdravlja na radu i reguliranje službi za sigurnost na radu, uključujući njihovo odobravanje i reviziju.

⁴ Financirano sredstvima iz programa Compete 2020 Europskog socijalnog fonda Europske unije.

praksi. Osim toga, osmišljavanje integriranog informacijskog sustava za interoperabilnost podataka između ACT-a i drugih javnih tijela (npr. Ministarstva socijalne sigurnosti, GEP-a, Glavne uprave za zdravlje itd.) moglo bi dovesti do izrade potpunijih informacijskih baza podataka koje se mogu upotrebljavati za poboljšavanje donošenja odluka radi poboljšavanja sigurnosti i zdravlja na radu.

Rezultati istraživanja: Službe za prevenciju

Organizacija unutarnjih i vanjskih službi za prevenciju neravnomjerno je raspoređena u Portugalu, a prevladavaju vanjske službe za prevenciju. Vanjske službe za prevenciju često nude mogućnost pružanja „jednokratne usluge“, a biraju se često se temelju cijene odnosno odabire se opcija koja je najpovoljnija bez razmatranja ili poznavanja njezine kvalitete, kontinuiteta usluge i budućih učinaka (uključujući buduće troškove) takvih usluga (MTSSS, 2024.). Budući da poduzeća obično raspolažu ograničenim sredstvima i da su pritisnuta rokovima za ispunjenje zahtjeva (tj. nemaju dovoljno vremena za dubinsku longitudinalnu analizu), fokusiraju se na određeni aspekt, kao što su procjene rizika, zdravstveni pregledi ili osposobljavanje, bez integriranog pregleda radnih uvjeta u poduzeću. Osim toga, eksternalizacija tih usluga dodatno ograničava procjenu kvalitete provedenih mjera. U tom kontekstu u poduzećima dolazi do izraženog raskoraka i nedostatne koordiniranosti između službi koje vode računa o sigurnosti i zdravlju.

Kad je riječ o mikropoduzećima, Zakon br. 102/2009 od 10. rujna omogućuje im da umjesto vanjskih službi imenuju poslodavca ili zaposlenika⁵ kojeg mora odobriti ACT. U poduzećima koja primjenjuju taj model poslodavac ili imenovani radnik prolaze posebno osposobljavanje u području sigurnosti i zdravlja na radu pa nemaju obvezu angažirati vanjske službe za prevenciju. Do 2022. ukupno je 605 pogona⁶ u Portugalu primjenjivalo model imenovanog poslodavca/zaposlenika (0,4 % svih poslovnih pogona u Portugalu) (GEP, 2023a). Kako bi se bolje podržale potrebe tradicionalno teško dostupnih vrsta društava, kao što su mikropoduzeća, ACT od prvog tromjesečja 2023. ulaže velika sredstva u povećanje osvijestjenosti i stručnosti u mikropoduzećima čija se djelatnost ne smatra visokorizičnom, bez obzira na to radi li se o poslodavcima ili radnicima. Kako poduzeća stječu više znanja o sigurnosti i zdravlju na radu, ACT može postavljati veće zahtjeve. U taj su program za osposobljavanje uključeni ACT i Institut za zapošljavanje i stručno osposobljavanje (Instituto do Emprego e Formação Profissional, – IEFP, I.P.) te se njime jamči certificirano i besplatno osposobljavanje, što sudionicima omogućuje da zatraže odobrenje ACT-a i zatim primijene taj model prevencije u području sigurnosti i zdravlja na radu. Iako su brojke i dalje niže od očekivanih, uloženi napor doveli su do povećanja broja zahtjeva za odobrenje podnesenih ACT-u za provedbu aktivnosti u području sigurnosti i zdravlja na radu primjenom modela imenovanih poslodavaca/zaposlenika. Broj zahtjeva povećao se s 29 u 2019. na 48 u 2024. Kod te prakse problematična je procjena učinka provedenih mjera i njihova doprinosa stvarnom poboljšanju praksi u području sigurnosti i zdravlja na radu odnosno osiguravanje da inicijativa ne služi samo za smanjenje ulaganja u angažiranje vanjskih službi za sigurnost i zdravlje na radu bez stvarnog poboljšanja radnih uvjeta.

Nedovoljno prijavljivanje nesreća na radu i profesionalnih bolesti još je jedan izražen problem u slučaju malih ulaganja u sigurnost i zdravlje na radu (npr. kada su usluge u području sigurnosti i zdravlja na radu svedene na minimum i obavljaju ih vanjske službe, radnici imaju ograničen pristup stručnjacima za sigurnost i zdravlje na radu, kao⁷ što su liječnici medicine rada, jer postojanje unutarnjih službi nije zakonska obveza za većinu poduzeća u Portugalu). Za razliku od većine država članica, u Portugalu su za nesreće na radu nadležni privatni subjekti za osiguranje. Jedan oblik pomoći radnicima u tim slučajevima osigurava udruga radnika ANDST, koja svojim članovima koji su doživjeli nesreću na radu ili oboljeli od profesionalnih bolesti pruža pravnu, socijalnu i psihološku potporu te nastoji djelovati kao zaštitnik prava radnika. Nakon što se dogode potencijalno kritične situacije, udruga radnicima pomaže u suradnji s različitim ustanovama koje sudjeluju u utvrđivanju i ponovnoj procjeni radne nesposobnosti te u njihovoj profesionalnoj reintegraciji. Udruga ANDST ima oko 60 000 članova i održava povremene

⁵ Vidjeti: https://portal.act.gov.pt/Pages/Empregador_trabalhador_designado.aspx

⁶ Pogoni su poduzeća ili njihovi dijelovi na određenoj zemljopisnoj lokaciji (tj. tvornica, trgovina, skladište). Vidjeti: <https://www.gep.mtsss.gov.pt/documents/10182/28586/sst2023sint.pdf/920a4da5-9cce-4c78-b035-a48bc8543638>

⁷ To uključuje sve stručnjake koji se bave sigurnošću i zdravljem na radu, bez obzira na različite profile osposobljavanja i profesionalnu praksu (npr. liječnici medicine rada, stručnjaci za sigurnost).

informativne sastanke s čelnicima sindikata i predstavnicima radnika te je prepoznata kao ključni akter u borbi protiv nedovoljnog prijavljivanja nesreća na radu i profesionalnih bolesti.

Kad je riječ o unutarnjim službama za prevenciju⁸, stručnjaci za sigurnost⁹ izdvojili su nekoliko strategija kao „inovativne”, iako većina tih strategija odgovara onome što je već predviđeno zakonom. Ono što je i dalje manjkavo zapravo je njihova primjena u praksi: održavanje dnevnih ili tjednih sastanaka s multidisciplinarnim timovima za sigurnost i zdravlje na radu o konkretnim slučajevima radnika, provedba preventivnih posjeta i tehničkih terenskih procjena (tj. na mjestu rada) uz sudjelovanje liječnika medicine rada, aktivno slušanje i dijalog s radnicima kako bi se mogli prepoznati i riješiti problemi povezani s radnim uvjetima na koje ukazuju te upotreba digitalnih platformi za integraciju informacija o sigurnosti i zdravlju za radnike i poduzeća.

Smjernice za politike:

Na temelju nalaza iz izvješća i izjava intervjuiranih inspektora rada i stručnjaka za sigurnost i zdravlje na radu u ACT-u te drugih ispitanih aktera u području sigurnosti i zdravlja na radu predlažu se sljedeće horizontalne smjernice za politike:

1. Razviti pokazatelje sigurnosti i zdravlja na radu koji se ne odnose samo na broj nesreća na radu i slučajeva profesionalnih bolesti, već osiguravaju interoperabilnost podataka o sigurnosti i zdravlju radnika (npr. uvrštavanje informacija o vrsti i učestalosti mjera koje se primjenjuju nakon nesreće na radu ili profesionalne bolesti, planove povratka na posao s prilagodbom radnog mjesta ili profesionalnom prekvalifikacijom u godišnje socijalno izvješće) te osigurati njihovo redovito ažuriranje u utvrđenom vremenskom okviru.
2. Razmotriti model unutarnjih/vanjskih službi za sigurnost i zdravlje na radu s obzirom na trenutačne prakse, uključujući angažman na razini poduzeća, kvalitetu provedenih mjera i praćenje.
3. Razmotriti postojeći okvir privatne odgovornosti za nesreće na radu i razmisliti o mogućnosti prelaska na model društvene odgovornosti koji radnicima pruža veću zaštitu. Naime, čini se da su u trenutačnom sustavu, koji se temelji na privatnim osiguravajućim društvima, radnici nakon incidenata često u ranjivom položaju i da im je potrebna pomoć nevladinih organizacija kao što je ANDST kako bi ostvarili svoja prava na naknadu štete.

Smjernice za politike: Inspektorat rada

Na temelju izjava inspektorâ rada i stručnjakâ za promicanje sigurnosti i zdravlja na radu u okviru ACT-a predloženo je više smjernica za politike koje je moguće provesti u kratkom i srednjem roku, uzimajući u obzir različite razine analize:

4. Objediniti sve postojeće propise o sigurnosti i zdravlju na radu i posebne režime za različite sektore djelatnosti u istom pravnom okviru. Nakon toga trebalo bi uslijediti preispitivanje propisa kako bi se riješila trenutačna i horizontalna pitanja sigurnosti i zdravlja na radu (npr. novi radni uvjeti).
5. Integrirati dva unutarnja informatička sustava ACT-a kojima se služe inspektori rada (tj. SINAI i S360) u jedinstveni sustav.
6. Osigurati sučelje između ACT-ovih informatičkih informacijskih sustava i sustava drugih javnih tijela, kao što su Ministarstvo socijalne sigurnosti, GEP i Glavna uprava za zdravlje, kako bi se osigurala učinkovita komunikacija i razmjena podataka.
7. Ulagati u trajno osposobljavanje inspektorâ rada, kao i drugih aktera s kojima inspektori rada često komuniciraju (npr. djelatnici suda), s ciljem unaprjeđivanja vještina i znanja radi poboljšavanja usklađenosti sa zahtjevima u pogledu sigurnosti i zdravlja na radu te intervencija u oblicima rada koji su preoblikovani usporednom tranzicijom (tj. zelenom i digitalnom tranzicijom).

⁸ Unutarnja služba zakonska je obveza za poduzeća s najmanje 400 zaposlenika ili za skupinu pogona udaljenih do 50 km te za pogone u kojima najmanje 30 radnika obavlja visokorizične poslove (Zakon br. 102/2009).

⁹ Stručnjaci za sigurnost na radu koji imaju potvrdu o stručnoj sposobnosti koju je izdao ACT.

8. Povećati broj stručnjaka posvećenih promicanju sigurnosti i zdravlja na radu u okviru ACT-a kako bi se poduprla primarna prevencija u pogledu sigurnosti i zdravlja na radu.
9. Integrirati znanje inspektorâ rada utemeljeno na iskustvu u razvoj protokola djelovanja kako bi se intervencija mogla temeljiti na njihovu terenskom iskustvu (npr. znanje o novim oblicima rada može poslužiti za utvrđivanje načina i trenutka intervencije te načina identificiranja tih radnika).
10. Zadržati praksu obavljanja inspekcijskih posjeta u parovima, osim u određenim posebnim situacijama (npr. ako postoji prethodni odnos s poduzećem ili ako posjet uključuje samo administrativni postupak za koji se ne očekuje da će biti složen ili da će se razvijati nepredvidivo). Međutim, ulogu drugog inspektora trebalo bi službeno priznati.
11. Razviti nove pokazatelje za procjenu učinka praksi inspektorâ rada koji nadilaze postojeće pokazatelje (npr. broj prekršaja u području sigurnosti i zdravlja na radu). Ti bi pokazatelji mogli uključivati detaljnije podatke koji se trenutačno ne prikupljaju sustavno, kao što je broj naknadnih posjeta istoj lokaciji kako bi se: i. provjerila provedba potrebnih mjera ili ii. prikupljali dokazi tijekom vremena, posebno u slučajevima koji uključuju pritužbe na uznemiravanje. Osim toga, razmotriti promjene koje proizlaze iz tih intervencija.

Smjernice za politike: Službe za prevenciju

Na temelju izjava aktera u području sigurnosti i zdravlja na radu i prethodno utvrđenih nedostataka u politikama, predložen je popis smjernica za politike za razmatranje i moguću provedbu:

12. Predložiti obvezni zahtjev da se pružatelji usluga sigurnosti i zdravlja na radu pridržavaju „standardnog ugovora” (u kojem se utvrđuju minimalni ugovorni uvjeti ili izričito navodi koje usluge nisu obuhvaćene) koji će utvrditi MTSSS.
13. Osigurati evaluaciju kvalitete službi za sigurnost i zdravlje na radu, a ne samo praćenje uvjeta koji poduzećima omogućuju usvajanje određenog načina pružanja usluga sigurnosti i zdravlja na radu (npr. evaluacija modela imenovanog poslodavca/zaposlenika).
14. Uspostaviti sustavan postupak za obnovu certifikacije i/ili praćenje pružatelja usluga sigurnosti i zdravlja na radu jer ne postoji nikakvo obvezno vremensko ograničenje nakon kojega takvi pružatelji usluga moraju obnoviti svoju certifikaciju.
15. Regulirati osposobljavanje u području sigurnosti i zdravlja na radu uspostavljanjem strožih kriterija s tehničkog i znanstvenog stajališta, uz uvođenje obveze trajnog osposobljavanja, uzimajući u obzir razvoj radnih situacija (tj. nove oblike rada), profesionalne rizike i njihov utjecaj na zdravlje.
16. Osnovati nacionalno javno stručno regulatorno tijelo za stručnjake za sigurnost kako bi se regulirala njihova profesionalna prava i način obavljanja profesije i na taj način poticale dobre prakse u području sigurnosti i zdravlja na radu. Konkretno, to bi tijelo moglo poboljšati prakse u području sigurnosti i zdravlja na radu izradom etičkog kodeksa i profesionalne deontologije, a istodobno služiti kao regulatorno tijelo koje štiti uvjete rada i zapošljavanja tih stručnjaka.

Europska agencija za sigurnost i zdravlje na radu (EU-OSHA) daje svoj doprinos kako bi Europa bila sigurnije, zdravije i produktivnije mjesto za rad. Agencija istražuje, izrađuje i distribuira pouzdane, uravnotežene i nepristrane informacije o sigurnosti i zdravlju te organizira paneuropske kampanje za podizanje razine osviještenosti. Ovu Agenciju sa sjedištem u Bilbau u Španjolskoj osnovala je Europska unija 1994. godine, a u njoj zajedno djeluju predstavnici Europske komisije, vlada država članica te udruga poslodavaca i radnika, kao i vodeći stručnjaci iz svih država članica EU-a i šire.

information@osha.europa.eu

<https://osha.europa.eu>